

כניסת השבת: 16:37

יציאת השבת: 17:27

רבנו תם: 17:59

ע"פ אופק ת"א

יא' בטבת התשפ"ה

העלון השבועי טוב להסות בה'

"העיקר הגדול" ביהדות!

אדם שחי בשמחה כי הוא מאמין שכל צער שעובר עליו, כל הפסד ודו"ח הוא בהשגחה פרטית, כל עיכוב וכל מילה לא טובה שאמרו לו במשך היום - הכל הוא ה' יתברך לבדו, "וכל ההסתרות והמניעות הכל אלוקות ממש" - ה' הוא המדבר דרך אשתך, דרך הבוס שלך ודרך הילדים שמצערם אותך - אדם כזה גדול במעלתו יותר מכל אחד אחר המלא וגדוש בתורה וחסד. אלו מילים של ה'אבני נזר'!

יעקב אבינו, עם כל גדולתו, קובע כי הדרגה הזו של אדם כמו יוסף אשר חי בשמחה כל אותם שנים, מפני שהוא יודע שהוא היה צריך לשבת בכלא 12 שנה כי זה רצון ה', ורצה ה' שיעלילו עליו עלילות, ואין זו אשת פוטיפר בעצמה - זו דרגה גבוהה יותר מכל המדרגות שלו, מפני שזה העיקר הגדול בשמיים.

יכול להיות אדם המדקדק במצוות, אך הינו עצב, דואג וזועף על כל קושי וכל צער שגרמו לו, בעוד שאדם אחר, שעדיין לא זכה לדקדק בתורה ובמצוות נמצא במעלה גדולה יותר, ומדוע?...

- ההמשך בעמוד 3

איזה מעמד מרגש. יעקב אבינו, השרוי במשך 22 שנה בצער כבד על בנו אהובו - יוסף, אשר היה בטוח כי איננו בין החיים, שומע כי יוסף עודנו חי, וכי הוא מלך במצרים. והנה, לאחר שרואה הוא את העגלות ששלח לו יוסף, הוא מתמלא בשמחה ואומר: "וַיֹּאמֶר יְשׁוּעָה: רַב עוֹד יוֹסֵף בְּנֵי חַי, אֵלֶיךָ וְאֶרְאֶנּוּ בְּטָרֵם אָמוּת".

שואל המדרש: מה פירוש המילים של יעקב אבינו: 'רב עוד יוסף בני חי'? מזה 'רב עוד'? עונה המדרש ואומר דבר פלא: "רב כוחו של יוסף יותר ממני. שלמרות כל הצרות שעברו עליו, עודנו עומד בצדקתו יותר ממני!". יעקב אבינו קובע ואומר: 'כעת אני יודע, כי יוסף הצדיק רב וגדול ממני, וכי הוא עבר אותי במעלה!'. ומדוע? כי אני - יעקב, עברתי צרות וקשיים כל השנים הללו והייתי שרוי בצער ועצבות ולכן לא זכיתי לגילוי שכינה כל אותם שנים, אך יוסף, בני - עם כל הצרות והקשיים שעבר: המכירה, עבד לפוטיפר, שנים בבית הכלא - נשאר שמח ובוטח בה' כל הזמן, והיה ה' עימו בכל מצב. אם כך, מעלתו גדולה ממני.

שואל האדמו"ר מסוכוטשוב זצ"ל, בעל ה'אבני נזר': אפשר להסכים כי בשמחה ובאמונה היה יוסף גדול מיעקב אביו, אך מי אמר שבשאר דברים כמו עשיית חסד, בתפילה ובלימוד תורה - היה יעקב גדול מבנו יוסף? שהרי יוסף היה בודד במצרים ובכלא ולא היה יכול להתפלל במניין ולקיים מצוות רבות? ואם כן, כיצד קובע המדרש כי יוסף היה גדול מאביו בכל התחומים?

עונה ה'אבני נזר' תשובה שמרעידה את אמות הסיפים, וזה לשונו: "ונראה כי זה העיקר הגדול, להיות יודע שכל מאורעותיו כולם בהשגחה פרטית מאת ה', ושכל ההסתרות והמניעות הכל אלוקות ממש". קובע האדמו"ר מסוכוטשוב זצ"ל כי "זה העיקר הגדול" -

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. ישראל בן מרים וגרשון. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורג'יי. גבריאל בן סמינה. יוסף בן נג'יה. פרחח בת טובה. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. אסתר בת מול. יעקב בן שמחה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. ליון בן מול. אבלין עדינה בת פרחח. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף.

לרפואה, פרינסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. דניאל בן ציפורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רוטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה מרים בת דינה וחיים. רות בת מרים הי"ו. ינון בן רחל.

זשי"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מול. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה.

סגולות וישועות

מהספר "הנהגות לשבת קודש"

הלכות והליכות

מתוך "שולחן המבואר" בהלכות שבת

שאלה: הזמינו אותי לברית או בר מצוה ביום שישי בצהריים, האם מותר לי להשתתף ולאכול באותה סעודה?

תשובה: בשבת שעברה למדנו כי אין לערוך סעודה שאין רגילות בה ביום השישי, בכדי שיבוא תאב לכבוד השבת. אך מה הדין בסעודה שהוזמן לה ביום שישי, כגון: ברית מילה, סיום מסכת וכדו'? האם מותר לסעוד בה? שהרי אינו רגיל בסעודה שכזו?

פסק הרמ"א כי סעודה **שזמנה בערב שבת**, כגון ברית מילה או פדיון הבן - מותרת, שנקראת סעודת מצוה, ואין להימנע מאכילה בסעודה זו מפני סעודת שבת. **אולם המג"א** כתב בשם הב"ח, כי מצוה להקדים הסעודה לבוקר של יום שישי, קודם חצות יום, משום כבוד השבת. ובדיעבד, יכול לעשותה אפילו ממנחה ולמעלה. **וכן פסקו הילקוט יוסף וההלכה ברורה.**

סעודת סיום מסכת - כתב ה'חזון עובדיה' (ח"א עמ' לה) כי נכון לדחות את סעודת סיום המסכת לאחר השבת, אך מעיקר הדין - מותר לעשותה בערב שבת (באה"ל).

סעודת בר מצוה - כתב הילקוט יוסף ובהלכה ברורה כי אם נעשית הסעודה ביום בו מלאו לו י"ג שנים ויום אחד - מותר לעשותה בערב שבת, אך טוב שיעשנה קודם חצות היום.

אולם לעניין ברית שאינה בזמנה - כתב בחזו"ע (ח"א עמ' לה) שאין לעשותה כלל ביום חמישי ושישי, כדי שלא יצטרכו לחלל את השבת, ורק במקום שיש מנהג למול מילה כזו ביום ו' - הנח לו.

הנהגות למוצאי שבת קודש / הרב חיים רבי

1) מנהג יקר וחסיד לומר עם בניו במוצאי שבת קדש לפני ההבדלה פסוקים להצלחה ותפלות יקרות המדפסות בסדורים, לשבוע טוב וחיים טובים.

2) אשרי הנוהגים לאכל סעודה רביעית עם פת וברכת המזון, ומשתדלים שיהיה תבשיל מכבד וחסיד. וחובה קדושה לאכל סעודה רביעית, והרבה ישועות גדולות ראו ממנה.

3) כשהבנים מגיעים לשבת מהישיבות וכן כשמגיעים החתנים והכלות לשבת, יש להקפיד שלא להזמין לאותה שבת אורחים נוספים, בכדי שיהיו פנויים להקדיש להם את תשובת הלב ולחזקם כיד ה' הטובה.

4) אין להזמין חברים לסעודות השבת כשלא מקפידים ביותר על גדרי הצניעות ושמירת העינים. והרבה תקלות יצאו מכך.

5) הסגולה הטובה ביותר למוצאי שבת - לשתף את כל בני המשפחה בעזרה וסידור הבית, שמכבד בכך את השבת ביציאתה!.

הרב פנחס ברייער

לא חייבים לראות הכל!

גם אם נודע לנו על התנהגות חריגה, עלינו לנסות לטפל בעקיפין, אבל בשום אופן לא לשדר שאנחנו יודעים בדיוק מה המצב, ואין מה להסתיר מאתנו...

דבר זה למדנו ביום הראשון לבריאת העולם, כשפנה הקב"ה לאדם הראשון בעניין אכילתו מעץ הדעת - בלשון שאלה, על אף שהעניין היה ידוע לו. כדברי רש"י (בראשית ג, ט) על המילים: "אֵיכָה" - "יודע היה היכן הוא, אלא ליכנס עמו בדברים, שלא יהא נבהל להשיב אם יענישהו פתאום". אם היה הקב"ה אומר לו: 'אני יודע בדיוק מה עשית! אני רואה הכל!' - הוא היה נבהל ומגיב קשות.

למדים אנו מכאן יסוד, שגם אם יודעים - אין צורך להראות שאנחנו יודעים.

שמעתי פעם מיהודי חכם, שאחד היסודות בחינוך הוא "שמירת עיניים": לא צריך לראות כל דבר, ולא חייבים להגיב על כל דבר. כשמעירים לעתים קרובות על כל נושא וכל עניין, אין בכך שום תועלת. הערות הניתנות בתכיפות, מאבדות מהאפקטיביות שבהן ואינן מועילות מאומה. חייבים להשתדל להגיב רק כשמוכרחים.

ובינתיים, כדאי מאד להגביר את המחמאות המופלאות...

חז"ל לימדונו במסכת אבות: "ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו". ילד העובר תקופה קשה, זקוק לכוחות רבים כדי לשרוד ולא להתרסק. בתקופה כזו, עלינו לשדר לו שוב ושוב שאנו עדיין מאמינים בו, ושמבחינתנו הוא עדיין אותו צדיק, אהוב וטהור. רק זה יעניק לו כוח להתגבר.

לעומת זאת, כל אותם הורים הנהנים לשדר לילד שהם יודעים ה-כ-כ-ל, שמאבא אי אפשר להסתיר ושאמא רואה על המצח אם משקרים, מרוויחים בסך הכל שהילד יחליט: אכן... אתם צודקים... אין שום טעם לנסות להתנהג בבית כאילו הכל בסדר, ואני אראה לכם את פרצופי האמיתי... כי ממילא אתם יודעים עליו הכל... כך בעצם כורתים את הענף שעליו אנו רוצים לשבת.

שמתי לב, שדווקא אותם הורים תמימים, שהאמינו לילדם בתמימות שאכן הוא התפלל במניין לפני זמן קריאת שמע, ולא השתדלו להוכיח לנער שהם יודעים בדיוק מתי והיכן התפלל, הם אלו שילדיהם המשיכו להתפלל ולהתנהג כראוי...

בילד יש חוש אמת פנימי. כשהוא מרגיש שמכבדים אותו על מה שאין בו, שמעריכים אותו על מה שלא מגיע לו, הוא מתמלא רצון פנימי למלא את הציפיות.

טיסה ועשה את דרכו אל בית העלמין ב'מקנס' שבמרוקו, על מנת לצפות בדברים בעצמו.

הוא הגיע אל בית הקברות וכמעט התעלף... אל מול עיניו הוא רואה את הקבר של אביו עומד בשלמותו עם המצבה. הוא פנה מיד אל החברא קדישא במרוקו וזעק את נפשו: "התקבלו כל האישורים, שולם הסכום המלא, ואף נערכה לווייה גדולה בהר הזיתים, וכיצד יתכן כי מול עיניי עומד קברו של אבי?! ובכלל, מי הנפטר שהובא לקבר ישראל בהר הזיתים אם לא אבי?! האם שיקרתם עליי?!"

הדבר גרם לזעזוע עמוק בחברא-קדישא שהחלו בבדיקה מהירה. "אנו מצטערים מאד", אמרו בחברא-קדישא, "אך לפי כל המסמכים שבידינו אכן העברנו את 'בנימין כהן' מקברו אל ארץ ישראל, והינך מוזמן להגיע אל המיקום המדויק של הקבר שיצא מכלל שימוש".

הם הגיעו אל חלקת הקבורה ממנה הוצא הנפטר, והתגלתה התגלית המרעישה: ישנו יהודי נוסף הקבור בבית העלמין שב'מקנס' במרוקו, אשר אף הוא נושא את השם 'בנימין כהן' - והוא היהודי שהוצא מקברו, ונקבר ברוב כבוד בהר הזיתים בירושלים בלווייה מכובדת עם הרבנים הראשיים. ההלם והזעזוע היו גדולים ונוראים.

דבר ראשון שעשה הבן, היה להשיג אישורים חדשים ולקנות חלקת קבר חדשה בהר הזיתים. הוא שילם שוב סכום עתק של מאות אלפי שקלים, והפעם פיקח בעצמו על הוצאת אביו מקברו והבאתו להר הזיתים בירושלים. הפעם היתה זו לווייה צנועה ומצומצמת, אך כעת, שמח הבן שזכה להביא את אביו לקבורה - באמת. אלא, שכל מי ששמע מהטעות הנוראה, לא הבין מדוע גלגלו משמיים כדבר הזה...

הזיתים' בירושלים בסכום גדול, ונקבעה לווייה מיוחדת בארץ ישראל. הארון הגיע ארצה, כאשר הרבנים הראשיים לישראל ששמעו על המקרה מהבן, החליטו להגיע ללווייה, ודיברו בה על מעלת הבן שטרח להביא את קברו של אביו מחו"ל אל ארץ הקודש.

עשרות אנשים ששמעו על הלווייה המיוחדת, השתתפו בלווייה, והמעמד היה מכובד ומרגש. הקבורה הסתיימה, כשהבן הרגיש שמחה גדולה, שזכה למלא את משאלת ליבו של אביו.

לאחר מספר חודשים, יהודי תושב ארץ ישראל שחזר מטיול במרוקו, פוגש את חברו העשיר, בנו של בנימין כהן ומספר לו בהתלהבות על הטיול המאורגן של קברות צדיקים שערך במרוקו. "טיילנו בשווקים ובמקומות העתיקים, ואפילו זכיתי לפקוד את בית העלמין היהודי במקנס, ובין כל קברי הצדיקים ראיתי את קברו של אביך, והתפללתי על קברו".

"על מה אתה מדבר?!", ענה לו הבן העשיר, "לפני כמה חודשים העלנו את קברו של אבי ממקנס שבמרוקו הישר להר הזיתים בארץ ישראל". "אני לא מבין על מה אתה מדבר", השיבו החבר, "אני בעצמי עמדתי על קבר אביך והתפללתי בו".

הבן התבלבל לחלוטין, והחליט לבדוק זאת בעצמו. הוא רכש כרטיס

המשך מעמוד 1 -
התשובה היא: מפני שהוא שמח בקשיים ולא כועס על השכן שלא נותן לו לעשות הרחבה, ולא רב עם הלקוח שעקץ אותו - כי הוא מאמין שהכל אלוקות ממש. הכל זה ה' מסתתר מאחוריהם!.

את המעשה המדהים הבא סיפר מגיד המישרים, הרב גואל אלקריף שליט"א: "היה זה לפני מספר שנים. 'בנימין כהן' - יהודי מבוגר הנמנה על הקהילה היהודית במרוקו, חלם כל חייו לזכות לעלות לארץ ישראל ולהתגורר בה, אלא שמצבו הבריאותי המורכב, משפחתו וכל עסקיו שהיו במרוקו, לא אפשרו לו לעשות את המהלך בקלות.

מצבו הידרדר והוא נפטר לבית עולמו, כשהוא נטמן ונקבר בבית העלמין היהודי בעיר 'מקנס' שבמרוקו. בנו, שהינו אדם עשיר גדול המתגורר בצרפת קיבל את הבשורה הקשה, והגיע ללווייה ולקבורה בעיר 'מקנס'. מיד בסיום השבעה, החליט בנו לעשות דבר גדול מאד לעילוי נשמת אביו: הוא החליט למלא את המשאלה הגדולה של אביו - לנסות להעלות את ארונו לארץ ישראל על מנת להיקבר בה.

הוא שכר חברה מיוחדת המתעסקת בהעברת נפטרים יהודים בחו"ל אל ארץ הקודש, תוך כדי הקפדה על כל כללי ההלכה ושמירת כבוד המת. הוא שילם לחברה סכום גדול של \$100,000, בתקווה שיצליחו להשיג את כל האישורים מהממלכה המרוקאית ומהמשרדים בישראל. המהלך מצריך פעולות מורכבות עם אישורים אשר יכולים לארוך חודשים ארוכים.

והנה, בחסדי ה', תוך זמן קצר של שבועות בודדים, התקבל האישור למהלך - ניתן להעביר את קברו של 'בנימין כהן' ממרוקו לארץ ישראל.

בנו העשיר, קנה חלקת קבר ב'הר -

קבורה בטוהה

- ההמשך המיוחד מעמוד 3 -
מדוע זכה יהודי אחר בשם 'בנימין כהן' לקבורה בארץ ישראל ברוב כבוד ובמעמד הרבנים הראשיים, אחר השגת אישורים מורכבים ובדמים מרובים!?. הרי כל הנעשה בעולם הינו בהשגחה פרטית, ומה זכה אותו יהודי 'בנימין כהן' ששידדו מערכות הטבע על מנת לזכותו בקבורה בהר הזיתים!?.

שמחת חתן וכלה, ידאג לי ה' ביום מן הימים שאסיים את שליחותי בעולם הזה, ויביאני לקבורה מכובדת בארץ ישראל". וכך המשיך לשמח חתן וכלה ולבקש את אותה ברכה, עד שנפטר לבית עולמו בעיר 'מקנס' שבמרוקו.

כעת, להוציא את קברו ממרוקו לארץ ישראל, הינו בגדר נס מעל הטבע ולא הגיוני, אך אין דבר שיכול לעצור את הקב"ה. "רבות מחשבות בלב איש - ועצת ה' היא תקום", ובפרט אם הושקעו כל כך הרבה תפילות מתוך שמחה של מצוה ברצון זה.

והנה, הביטחון של אותו יהודי, השמחה הגדולה בקיום המצוה, והתפילות הרבות של החתנים והכלות - עשו את הבלתי יאומן, וגרמו לבלבול גדול של חברא קדישא להוציא את הנפטר הלא נכון מקברו, אחר מתן אישורים מורכבים ומאות אלפי שקלים, כולל קבורה מכובדת בליווי הרבנים הראשיים לישראל. ראו עד היכן מגיעה כוחה של אמונה וביטחון בה', כנגד כל הסיכויים!.

"מי שמאמין - לא מפחד", אם אתה תלוי בבורא עולם ויודע שהוא הרופא

בדק בנו של הנפטר מיהו 'בנימין כהן' שהובא לקבורה בטעות, והתגלה הדבר המדהים הבא: אותו בנימין כהן היה אדם רווק, ירא שמיים ובעל מידות טובות, אשר מסר נפשו בשביל מצוה אחת - לשמח חתן וכלה. בכל פעם, כששמע על חתונה יהודית במרוקו, הוא היה מגיע לשמח את החתן והכלה בצורה מיוחדת ו'מרים' את כל החתונה. כאשר רצו החתן והכלה להודות לו ואף לשלם לו על מעשיו, הוא היה אומר לכל זוג: "כתוב כי כל המשמח חתן וכלה - כאילו בנה אחת מחורבות ירושלים. ולכן, התשלום שאני מבקש הוא - שתברכו אותי שאזכה, אחר 120, להיקבר בהר הזיתים בירושלים, כדי שאזכה לראות כמה חורבות זכיתי לבנות ע"י שמחת חתן וכלה". כך היה מבקש בכל חתונה שבא לשמח בהתנדבות גמורה.

בני משפחתו וחבריו היו צוחקים עליו: "תפסיק לבקש בקשות כאלו - הינך רווק, עני מרוד ממרוקו, וכדי לזכות להיקבר בהר הזיתים בירושלים, הינך צריך ניסים רבים והון תועפות של כסף".

אך הוא סירב להקשיב להם ואמר: "בטוחני בבוראי, כי זכות המצווה של

לכל המחלות, הוא השדכן הגדול בעולם, הוא היחיד שיכול לזכות זוגות בילדים, והוא השולט בכל הפרנסה - אתה לא דואג ולא נלחץ מאף בעיה, גדולה אשר תהיה. וזאת מפני שהעולם מונהג לחלוטין בהשגחה פרטית של ה' יתברך. אין כאן בני אדם הקובעים משהו, הכל רק כהצגה מן השפה ולחוץ, אך 'הוא אמר ויהי, הוא ציוה ויעמוד'.

מסיים האדמו"ר מסוכוטשוב, בעל ה'אבני נזר' את פירושו על גדולת יוסף על אביו ואומר: "ומכח אמונה זו שבלב האדם כי הכל אלוקות - הוא מחליף כח לעמוד כנגד כל גל וגל". ההחדרה הזו להכרה כי זה לא הילד שלכלך לי את החולצה היקרה, ולא האוטובוס ששרט לי את הרכב, אלא הכל אלוקות - הכל זה ה' מתלבש בטבע - כך זוכה האדם לעבור את כל הגלים והמהמורות שבחיים.

חותם הרב ואומר: "אך אם חושב האדם שאיננו מושגח ביסוריו שהם מאת ה' - הרי הוא מביא על עצמו הסתרת פנים. שמאחר שחושב שאיננו מושגח, אלא אירע זה במקרה - הרי הוא מסתיר פניו מהשמיים, וגם ה' מסתיר פניו ממנו. ואין לך שעה קשה מזו, שעל ידי כך יורד האדם מטה מטה, וצריך חיזוק לדעת שגם ההסתרה היא אלוקות".

שאתה משתולל מכעס בבית או בבית הכנסת, אתה מראה שאינך מאמין שהצער והקושי הגיעו לך משמיים, ובכך אתה מסתיר פניך מה', וממילא ה' מסתיר בחזרה את פניו ממך - "ואין לך שעה קשה מזו". למדנו כי שמחת חיים שבאה מאמונה היא הדרגה הגבוהה יותר מהכל!

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: יונה בדיחי בת טורקיה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. זיווג הגון: אביגיל בת מזל. לידה קלה: עדי בת חנה. זב"ק: אלחנן בן עדנה, בת-חן בת גילה רוחמה.

העלון מוקדש להצלחת החפץ בעילום שם

תודה ובקשה!

תודה גדולה לגולן מ. ולדפוס "צבעים אמיתיים" על עזרה גדולה בהבאת העלונים מהדפוס. אנו עדיין מחפשים מתנדב להבאת העלונים מהדפוס בסופ"ש!

העלון מוקדש לעילוי נשמת
דוד בן מרים ת.נ.צ.ב.ה

החידה השבועית!
מהו המקום הטוב ביותר בעולם, אך הוא עשוי להיות הרע ביותר?

(זגזג גואל) יספורת אובססיה סופסט
איש - טוואסטו טלוטט דא סולטמו אף סאו טוואסטט זא
סולטמו סא טלוטט אובססיה אובססיה אובססיה אובססיה אובססיה
ס. (א, טלוטט זוטוטט טלוטט) אובססיה אובססיה אובססיה אובססיה אובססיה